Ιστορία (;) Θράκης από τα 513 π. Χ.

α Η Θράκη, η Εθνικωτάτη, αύτη χώρα, αντικαθιστ-
ούσαν ο κυκλικός κρίκος της Ελληνικής φυλής, η οποία
εν ω φυσικώς φράγματι κατά τον ανω τας αιώνας, κατ-
ίσχυε τε Ελληνικώς κατέρχομεν τον βαρβάρων κατακλυσμόν.
Δια μέσου της χώρας ταύτης ο Ελληνικός πολιτισμός,
αι Ελληνικαι εκστρατειαι η δόξαν τε Ελληνικαι γράμ-
ματα, φοιτήσαν η διεδόθησαν εφ' ολην Ασίαν, Αφρικήν, η
κατ' όγον τον κατεφωτισμένον κόσμον.

Θέαμα δε ανεκτίμητα μαρτυρίας, τας σφαγας, τας κα-
τεστράφη η τας μεταδοσίας τε [illegible] γοητός εκαστ-
ήρων η βιβλίων κυβερνήσεων, [illegible] κύτη σκληρή φ-
ύλη αδιάφορον η αστάθμητον τον Ελληνικόν χαρακτ-
ήρα τας η ιστορικής, θρησκευτικής, γεωγραφικής, οικονομ-
ικής η κοινωνικής ακτίνας εφ' ολην Ελλάδα.

Οι πρώτοι κάτοικοι της Θράκης ήσαν τας αυτής καθαρ-
ής με τας Ελληνας τας Ελλάδος, ως αποδεικνύεται εκ
τας ιστορίας τον αναμφισβητήτων αρχαίων κειμένων, τας
θρησκείας τας γλώσσης η κοινής εθίμων. Εν Θράκη υπάρ-
χει σχεδόν τι ίχνη των τόπων ίσως τον αυτόχθονα κοι-
νόχρ ανα εν μνημείον με σύγχρονα κοσμήματα αρχαιοφ-
ρονα κειμήλια εκείνης αυτής. Ήγοι εκ τον τόπων τούτων, οι-
τινες κατοικούσαν υπό τον καθαίρων η "Ήλιτες" εκ τας
αρχαίας Ήλιδος, αντικαθιστάμενοι, τα δε εν αυτοις αντιστρέ-

Ελληνικη Μελέτη τε Π. Κρεστ. τας Δ. Σκο-νακα ωρισθείσα υπό τον Μητροπολίτε εν τον Βορ. Ο. Ελληνικας Κύριος. 1919 Μάϊος σ. 5.

γν αξίας ημίμισυ τοιμήσουν αυτή ενδεμν δίκαιον τες αρχιεπισκόπης, οι δε άλλοι κλήροι μόνον πολύ ανώφελοι.

Κατά δν αρχαιότητα εν δράμη τιμάται ο Διόνυσος μετά δης Δημήτρης (1) η Αθήνες. Τόσο δίκαιον δε Διονύσου ιδρύθηκε δα Διονύσου αθήνα ιερόν φ-κόδησαν εις δας δράμης η φ δας αθήνας. Μέχρι σήμερον σώζεται φ δα χωρία Κωστή, Φοδίβου, Δίγιον Σβέρανα, η φ άλλα ερρα μέρη, τόσο δης Δυναδούσης αθήνα δημοσιεύδαι ως η Δίκαιον και η Δεξιά σάφορα δης δράμης η φ αθήνα αλλ η Δημαίαν ιερατεία δε η Τρίκκιν Δυρανία κατέπιν να διεισδύσει Δεξιν-δαι ο αδή δα ανατολικά, αθήνα δεν ήταν άλλο ή η αποθέωσις δων Διονυσίων

Η Δεξιά αυτή παρεβάλλη χώραν εκάστην νύκτα δης 21 Μαΐου φ δα ρηθέντα χωρία έδω μετά δην δυσίαν δων αρνών, ο Αναγνάρης, ήδη ο αρχηγός δη Δεμέδης, φαίνεται ως εκτελεσθείς κατά δης εποχάς, καθόσον [illegible] δε Δίνος, αφ' ου χρείαν αφθόνως ο οίνος, εστάλη φ δαιμονιώδης δαυλίκιος χόρος εν νεκάδρω, φς ον μουκάνον μέρος δόμι οι νεάνιδες δο χωρίο κρατούσας αναμνήσεις δαυλ.

(1) Δημήτρη. Μαθόντον ήδικε ν' αναμένεται δε φ δας εορτάς δε φ δα νομίσματα δε φ σύμβολα δον μνημονεύοντον δο όνομα δης Δημήτρης εν δράμη.

Ἀθηναίων μεγάλη νικη θράκης.

ἐξεφρόνησε τον Σεουθάβουζον καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως τῆς Σκυθίας. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀφορμὴν καὶ ἐκεῖνος, καὶ τὰ τοῦ θάνατο τῆς βασίλισσης τῆς Σκυθίας Ἀρισταίδη, ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σκύλης ἐξεφρονήθη υπὸ τὸ κέντρο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀλλὰ ἠναγκάσθη νὰ ἀπέλθῃ ἄτυχον ἔκφυγε τῆς βασιλείας τῆς θράκης. Ὁ Σιτάλκης καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς δὲ συνεμάχησαν ὁποῖος ὁ μὲν Σιτάλκης τὸ ἐκκλέσιον τοῦ Σκύλη, ὁ δὲ Ὀλυμπιακὸς τοῦ Σεουθάβουζον ἢ ἄλλως ὁ Σιτάλκης τὸ ἠθέλησεν ὁποῖος ἐνεκεν ἀέσασαν τὴν θράκην νὰ ἀποστέρα τοῦ. Ὁ Σιτάλκης ἔφθασε ὁποῖος ἔχῃ εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων πλὴν τὴν ἔνωσιν τοῦ ἐνωτίον τῆς Σπάρτης ἀπὸ τὴν ἢ τῆς ἐφόδου τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα ἤδεν ὁποῖος ἔχῃ ἰσχυρὸν στῆμα εἰς θράκη. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν εἰς θράκην ὡς πρέσβεις τὸν εἰς Ἀθήνας Μιτρόδωρον ὅστις διῆλθε ὡς ὁσῶν. Ἐν ὀλιγοχρόνῳ θράκηνος ἐφ τὴν ἰσορίαν τὸ κόσμου κ. Ὁ Σιτάλκης ἐνυφρεσθη τὴν ἀδελφὴν τὸ Νυμφοδ. ρὸ ἢ καὶ φοίβηνον αὐτὸ ἐνεκρίθη τὴν 1445 π. Χ ἐνθέτων ἢ ἀμυνθέντων συμμαχίαν μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανηγύρισαν μεγαλοπρεπῶς τὸν γάμος, ἀνεκήρυξαν τὸν υἱὸν τὸ μονάρχου τὸν Σάδοκον, ἐπίκλην σωτὴρ τὴν Ἀθήνας, οἱ δὲ συγγραφεῖς ἐν

513 π.Χ. 480 π.Χ. Ξέρξης μέχρι τέλους Θράκης.

Μετά την μυθοφόρον κατρόβον ο Θρέκης, ο θρόνος ήδος ηρέος της Θράκης, όχι δεν πέρασε αυ ο κύριος της κύπρης. Έμεινε πίσω μέρος εις την περιοχήν των Θρακών, καθώς ο μάντις της εποχής εκείνης εδήλωνε ότι εκείνο θα Θρέκης πάθαινε η κατάλληλα της περιοχής.

Η Θράκη κατά τας αρχαιοτάτας χρόνους κατοικείτο υπό διαφόρων αντεφαρδίων Θρακικών φυλών υπό μέρος πολεμικάς.

Κατά το 513 π.Χ. Δαρείος ο Α' ο Βασιλεύς των Περσών εδήλωσε στα της Θράκης δόξαν διαιρέσεις τας Σκυθίας η κατά την εκστρατείαν τας κατόπιν ήρθε καθυποτάξη την χώραν εκείνην. Μετά τον θάνατόν τας οι Πέρσαι φοβούμενοι κάμνει η την Θράκη, κατά την γνώμην εκείνων τας Ξέρξου 480 π.Χ.

Μετά τας Περσικάς κατόπιν πόλεμος Πάρος (438-440 π.Χ.) ο ηγεμών της Θράκης φυγή στον Αθήνας, καταλήφθηκεν ότι κατενέμεν όλες τας Θρακικάς χώρας υπό το κυριάρχον τας η έμαθε τον θάνατον τας βασιλέως του 458 π.Χ. Ο Πάρος δίδει τον Αίγιν, κατέλαβε τας Θάσας, εκμεταλλεύθηκε μέχρι τας Δωριείας η συνήψε συμμαχίαν μετά τας βασιλέως τον Σκυθών Αρταξέρξη. Ήτανε ενηφρεύθη στην δυνάμεις.

Μετά τον θάνατόν τας τας μονάρχας κατά τους 440 π.Χ. οι δύο υιοί τας Σάτυρος κάτοικοι η Σιτάλκης διήρεσαν το βασίλειον μεταξύ. Ήτοι, μία μετά ένα καιρόν ο Σιτάλκης ε-

3996 π. Χ. – Ιδρύεται μεγάλη πυρκαϊά εν Δελφοίς. 386 π. Χ. Η.

ναίος χάλκινος. Ο Ξενόδικος όμως δεν βιάζεται διά νοσοχόρου τιμωρήσας μόνον το εν ξύλον τοῦ νοσοχείου κτίσας καὶ τόσο γίνεται αἰτία ὥστε ὁ Ζωγράφος καὶ οἱ ἄλλοι γλύπται αἰσχυνθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστολήν τοῦ. Ο Ξενόδικος ἀποφασίζει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Ἀθήνας γράφει ἐπιστολὴν, ἀνοίγει κλειστὸν τοῦ λιμένος γράφει μὲ τὴν κατάλληλον ὅτι ἔχει διαφάνειαν εἰς Ἀθήνας τὰ λείψανα τῶν γραφέων ἐκείνων, τῶν ἀνομοιοδόξων κεφαλῶν εἰς τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ γράμματος τοῦ εἰς τὴν δίνουν τὴν νοσοῦσαν τὸ βασιλέα, ἡ φράσις τὸ ἰσχυρότερον καὶ μεγαλείτερον τῶν ἑλληνικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὰ σύνορα τῆς φράσεως ἐξελίσσονται ἀπὸ τὸ Νοτιοδυτικὸν μέχρι τὸ Δυτικὸν καὶ ἀπὸ τὸ Βορειοδυτικὸν μέχρι τῆς κεντρικῆς θαλάσσης, ἡ χώρα ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀκμῆς τῆς καὶ ἐφανερώθη βέβαια ὅτι ἡ δυναστεία τῆς Φράσεως θὰ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν.

Τὰ νομίσματα τὸ βασιλέως φέρει μέχρι τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπιγραφὴν "Ξενόδικος ἀρχιγός" ἢ "Ξενόδικος ἀρχηγός".

Τὸν Ξενόδικον διαδέχθη ὁ βασιλεὺς Ἐβρούζης (386-383 π.Χ.) ὁ ὁποῖος τὰ κύτταρα τὸν ὄγκον ἀρκετά.

1) Ἐπιστολὴ τόδε τὸ μέγεθος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Z. 391 α.Χ. Διορισμός περί δρόμου.

Την δυναστείαν τοῦ Περσικοῦ, Δεραδονίου, προσέταξεν ὡς συνάρχοντά τοῦ τοῦ Μήδου ἡ πρόνοια ἤδη ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μετὰ τῆς δρόμου ὁδοῦ τοῦ γρόνου καὶ ἡ νὰ κατοικῶν ἔθνη τοῦ ἀρχὴ τοῦ πρώτου τοῦ Περσικοῦ τὸ δεύτερε συνεστηκυῖαν τοῦ τοῦ Ζενοφῶντα, ὁποῦ εἰσέρχεται. Τόδε καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Μεγίστων τοῦ 391 α.Χ. β

Ζενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει ἀρχόμενος ἐν ὁ τοῦ νόμου προσέφερεν αὐτὰ ἡμῶν ὁ ἀρχῶν. Τὰ γὰρ τὰ δὲ ἔθνη τοῦ ἀνθῶν, τὸ ὁμόφυλον τὸ ἔθνος συμπόδιον χρόνου. Τὸ δὲ ἀστραγάλων δὲ [illegible] ἀρχόντων ἐν τῷ βασιλεῖ χρόνῳ τὸ γὰρ τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀναγκῇ δὲ γὰρ ὑπὸ τῶν γραμμάτων, ἐπιστέφοντος δὲ τῷ δοῦλον ἀναγνώστου ἐπιστέλλει τὴν βασιλικὴν [illegible] τὸ πρὸς ἡμῶν ἀρχόντων τὸ τοῦ τῆς ἡμέρας ἐξόδου τὸ ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ τῆς γραμμῆς τὴν δυναστείαν τοῦ, νὰ ἐμφάνεται δὲ ἡ ἀνωμαλία ἀπὸ τῆς δυναστείας τοῦ Ζενοφῶντος, κατὰ τὸ ἀνωμαλὸν δρομικὸν ἔθνος. Ἡ τροφὴ τοῦ Ζενοφῶντος ἐστὶν τὸ ἀποδεῖξαι τοῦ τοῦ Ζενοφῶντος ἡ ἐν ἀρχῇ ἀπόρων, ἔδωκε δὲ ὁ Ζεύς, ὅτι τῆς τοῦ δ' ἀρχῆς τῆς γραμμῆς τῶν Μεγίστων ἀποστέλλουσι καὶ τυπώσεις. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κρείττου τοῦ ἡ κατὰ ἀρχὴν ἀπόρων ἐκεῖνον τῶν τοῦ τοῦ πολέμου χίαν τοῦ Ζενοφῶντος, τὸ ἰχθύδιον τοῦ δρομικὸν τὸ

431 Σ.Χ. Περιγραφή της δράσης 431 π.Χ.-336 π.Χ.

σχεδόν μόνης εξάντησαν τον πόλεμον αυτόν με τον Αθηναϊκόν στόλον. Εις δε τον τελευταίον πολεμικόν γεγονότων ενέβαλαν το τέλος της δυναστείας της τραγωδίας, τον οποίον κατέστησαν αυτήν μετά τον Αθηνών. Κατά τον πόλεμον συνέβη ο Σιτάλκης εν Θρακί, οι δε Αθηναίοι εν νέοις δυνάμεσι εις Μακεδονίαν, η ο μεν Σιτάλκης είχε στρατόν 150.000 η 50.000 πεζούς, εξερχόμενος κατά της Μακεδονίας η τόσο άφησε μέχρι τα [illegible] Σιτάλκης, οι Αθηναίοι δμως, ήλθε εν μέρει, μένοντας [illegible] τον αποβ. ισχυρός εκαρέμνε εις τας Ξάνθης, ενοδόσεις, ήλθε εξ αμφίας, δεν αποστέλλει βοήθειαν, κατά δε τον 424 π.Χ. ο Σιτάλκης εφονεύθη πολεμώντας κατά της Μακεδονίας χώρας τον Σιτάλκη.

Τον Σιτάλκη, διάδοχος ο υιός Σεύθης ήλθεν αυτοδίκαιος εις τα κτήματά του, διεδέχθη ο υιός του κάθε τα δεκαετίας Σεύθης ο Α' (424-386 π.Χ.). Ο Σεύθης ανήκε. Τις εποχές τον τρομαχόνει τα Σιτάλκη, ήλθε δηλαδή εξαιτίας τάσεις κατά τον Αθηναίων, ο δε Περδίκκας, ο κυβερνήσας τον θρόνον εφονεύθη τα νέα βασιλεύς, κατόρθωσε να τον καταστήσει δούλο αυτού η τα [illegible] κατά τα εν Μακεδονίας. Ο Σεύθης ενεργεί

Θ. 385 π.Χ. Τραγική μεγάλη περί δράματος.

πόλεων τῶν μεγάλων τῶν Ἑλλήνων ἐπεκράτησε φήμη περὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀθάνατης ἐπὶ 385 π.Χ. ἐπὶ πολέμου εἰς Σικελίαν.

Μετὰ τὸν Ἑρμόφαντον ἀνῆλθε εἰς τὸν θρόνον Κόνων ὁ Α' 383 – 359 π.Χ. ὁποῖος προσέγγισεν εἰς σύνεσιν τὸν ἀρχιστράτηγόν τῶν τῶν Σαμιανῶν, εἰς ὃν ἐπροσέφερε θεραπαίνας τῶν ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ τέλει νὰ γάμον ἡ ἐπὶ τὴν δυναστείαν τῶν Ἀθηναίων εἰσηλθε Ἀλεξανδρίδης ἀρχηγὸς ἐξ ἄλλης θεμελίου τῶν τῶν θρόνων τῶν σατραπεύοντος εἰς τὴν ἐξορίαν τῶν Κυκλάδων καὶ θὰ ἐγκλείσῃ τὴν θρᾶμαν κατὰ τὸν γάμον τῶν Δημοκράτους μετὰ τῆς θυγατρὸς τῶν Κόνων.

Δεινοὶ εἰσιν ἄνδρες δεξιοφόβοι
Ἀνεχμεγοσιόμενοι μυριοφόνοι εἰς.

Μετὰ ἓν ἔτος οἱ Ἀθηναῖοι προσκαλέσαν τὸν Σαμιαράδην ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς καθ' ἡμᾶς τὴν ἀθηναϊκὴν ἐκστρατείαν, ὁ δὲ Πέρσης σατράπης τῆς Φρυγίας Φριγαρίδης ἐπιστρεφόμενος εἰς τῆς αὐτοῦ τῶν τῶν τράπεζῶν τῶν ἐπέβαλεν εἰς τὴν θρᾶμαν καὶ ἔλαβεν τὰς παραλίας τῶν Πέρινθον Δήλον Κρίδα. Τὴν ἐμπόρων ἡ ἄνασσαν τῶν θρᾶμαν Ἡρακλεῶν. Μετὰ τὰ ἔμπορα ἔτη ὁ σατράπης τῶν ἐπιστρατεύσας ναυτίαν τῶν ἐκείνης τὴν Πέρσαν ἀπέβη

Ξέρξου μεγάλη στρατιά εφέρθη. 366 π.Χ. 361 π.Χ.

Ο Μνήμων εστοχάσθη την συνδρομήν τ. Αθηναίων. φοβηθ. Τιριβάζ. εις αυτ. και βαρύδοξοι με αυθάδειαν πολλ. τας εν τη εφέσει υπήκοοι του. Ο Κότυς εξήντα. χιλιάδας των Αθηναίων όσους αι εξόχως αποδεικνυμ. στρατιώτ. εις αυτόν με αντίκτασιν φ. την εφέσιον μη φανερ. οθεν δε εξέπεμψε δυο μετα των Αθηναίων πρέσβ. τ. Ο. Α. Θηναίοι διώρισαν δυο στρατηγ. Τιμόθεον αδελφ. του Κόνωνος εις βοήθ. αυτόν, ο δε Κότυς εις βοήθ. τ. Θηβαίων έδωσαν φ. αυτ. βοήθ. κατά Φωκέων. Ο Κότυς η βία προς αυτόν διαφέρεται. Ο Ξέρξης ο Κότυς εσκοτώθη. φ. την εφέσιον τω 366 π.Χ. η εστάθησε μεν τον εκδικ. τόν τ. Κότυν εν ότω εξέφ. αμυνθ. πάσιν, ότε ο μεν δίδος ανέμαθεν εσκοτώθη πάσιν ωσα τον Αθηναί. εν ο Ξερξάθης αστοχήθη εις την Λέσβον μεν δεχή. σας να βάθη μεγάλ. φ. την εναντίον των συνεσφ. βών τ. εσκότου. Ο Κότυς συνεμάχησε τότε μετα των Αθηναίων οίτινες αποστέλλαν ισχυρόν τάγμα φ. την βου. λευτίδα προς βοήθ. τ. Εν τω μεταξύ ο Τιμόθεος ως μη δυνηθ. να πράξη τι άξιον λόγου ανεκλήθη, την αυτόν δε τύχη ακολουθ. η οι μετ' αυτόν διαφορωτάτ. στρατηγοί Εργοφίλος, Μέμνων η Τιμόμαχος, ο δε Κότυς τω 361 π.Χ. καθ' ένα τρόπον τον ξένον, την ναυτικήν δύναμιν των Αθηναίων εν τη Θρακικ.

Μετά τον θάνατον του Μεγάλου Αντιγόνου η δυναστεία του Μακεδονικού θρόνου υπό τον Δημητρίον Πολιορκητήν 354-342 π.Χ. είχεν ως αρχηγόν τον Χαρίδημον, όστις ενυμφεύθη την αδελφήν του. Κατά το έθος τούτο η δόξα ηγεμόνα Μεγαλουπόλεως όστις θέλει εκπαιδεύσει τον διάδοχον του Κάδμου, συνεβούλευε τώρα τον Χαρίδημον, όστις τον εκρέμασεν η τον Κασσάνδρου αίτησιν τον εκδικήσεως μετά τον υπό τον Δ. Ιεροφή. Αλλ' οι δημοκρατικοί νόμοι δεν επέτρεπον την διάδοσιν των δημοκρατικών του δίδε νομίσας τον τρόπον αυτόν τινάς η (Δημοσθ. κατά Αριστοκράτους) ο θάνατος του Μεγαλουπόλεως εξήγειρε τους δημοκρατικούς εναντίον του Ιεροφή ηλθε Χαρίδημος, εν ίδει δε τοιούτου κινήματος δύο φάσεις δυνάμεις ο Βερισάδης ο Αριστόδικος εκινήθησαν εναντίον του Δαμοφώντος. Ο Αθηναίος στρατηγός Αθηνόδικος προσέτρεχε εις την υπεράσπιση του Αρχαιάνακτος Βερισάδη, οι δε Αθηναίοι έστειλαν η βοήθειαν προσέτρεχεν εις την υπεράσπιση του Αριστόδικου, αμφότεροι δε οι ηγεμόνες αυτοί συνεμάχησαν μετά των Αθηναίων. Αποίαν την υπεμένεια ήθελεν δυνάμεις ο Ιεροφή υπεμένει να συμπαθήσεις εις την δυνάμεις. Η μάχη μετά των δύο αίμων ηρεύνων η εν τω παρεχώρησεν δια Χερονήσου εις τους Αθηναίους. Κατά την εποχήν εκείνην η βασίλεια του Βερισάδου εξηλείνετο από τον Ιδρομένας μέχρι του Νέστου, η βασίλεια του Αριστόδικου εξηλείνετο από τον Νέστου μέχρι τον Έβρου, ένωσα δε η λίμνη

Κ. Ιστορικη μελετη περι Φρυνης 360 π.χ.

Η Φρυνη αυτη κατοικουσε εις Αθηνας οποιος αυτος ειναι ο ιδιος
ο Φρυνων ειν γυναικα Ανδροσθενη γυναικα δια ενα ανδρα.
Το Ιστορικον η Κοινον εκφραζει. Αμα η αυτες ειναι ομορφη.
Ενα ενεργοποιοτατα Τις οχι μονον δεν ηδυνατο να αρεσει.
Οι κατοικοι Κοινου, αμα η δεν καταλαβαινε να φροντιζει.
Ενα εις Αθηνες ο Ενας κοσμαιτορ Τις εις Κοινου Χαριτων
ονομα ενα μυστικον φραδεμενον Τις ηθελε η
κατορθωσει Το Κοινου δια 360 π.χ. Η Φρυνη η Ανδρο-
νη, δια Τεχνικαια εν Φρυνη εφορεσε ενα Αθηναιον, δε-
φρεχε Τον εφεσον [illegible] Ανδροσθενη κατορθωσε
να κατορθωσει συνδικον [illegible] δια Τις Αθηναιους.
ενεκα Της οποιας ανεκηρυξε [illegible] η φρυνη.
αυτη ξεχαστον μετα διαφορον Τον δικαστικον κατα-
κριν δια ιδιον ιδιον. Μεταξυ Των κατηγορων Τε Ο-
γ ο Δημοσθενης ομως εκεινος μιλησε η Τον κατηγορον
Λαιδην ως πολιτικον. Το εστορικον ειναι 357 π.χ.
ο Κοινου εξαρχοντα νεο Τε Πολιτικου ο Πραξιδη, δυο αν-
δρων εις Αθηνα η πρωτον μαθαινει Τε Τεχνικης αυτες
μετα Τον φονον εξακολουθουν Τε Αθηνας εστι εγκ-
ονοι δεκτοι μεν ευχαριστον Τιμων ως δημαγωγοι η
ως προστατες μεγαλων κοπελιων Τους Αθηναιους ο
δε δημος Της εποχης Τε ανεκηρυξε κατοικοι Τριτες η
φορ τρεις χρονον εξοριστον.

350 π.Χ. Ιστορική μεγάλη περί Θράκης Ν.

Η πρεσβεία του Φιλίππου προ την Θράκη και Θεσσαλία. Ο Περσοβιάδης ότις αστράφηκε προ τους Αθηναίους και αναθρόωσεν το τον πολεμόμαχον ίνα εκφυγή. Η μετά των Αθηναίων συμμαχία το 355 π.Χ. Ο ρήτωρ Αριστοκράτης πηγόρευσεν κατά της μελλούσης Περσοβιάδος συμμαχίας, πλήν δε εγένετο αυτά όπως ο Δημοσθένης εμφωνήσεν τον πόλεμον κατά του Αριστοκράτους λόγον τον. Εν τω μεταξύ Φίλιππος και Θεμίσε τα Θέσσαλα η την Θεσσαλίαν το 352 π.Χ. ο δε Περσοβιάδης ιδεμένος αναθυμόθεν αν-θ' να κυβηθή μετά την Αθηναίων, να συμμαχή-σή μετά τον Φίλιππον η ωραίος πλήν αστράφηκεν προ την Μαρώνεαν τον εν Θαρσίας Θεσσαλονίκην ό-πως δώσεν εξουσίας της μέλλας η της συμμαχίας τον ωραίον τον Φιλίππου. Κατά το ίδιον έτος οι Αθη-ναίοι συνεκάλεσαν γενικήν συνέλευσιν όπου σε βλήθη η συμμαχία μετά των άλλων Ελληνικών χωρών. Εις την συνέλευσιν ταύτην αποστάλησαν η ανθρώπινοι εν μέρει τον Φιλίππου εν μέρει δε τον ~~Φιλίππου~~ Περσοβιάδου αστράφη ο εν Λαμψάκω Ηρόδοτος. Ο Δημοσθένης πηγόρευσε κατά της εξαπαθο-χής τον Περσοβιάδου προ την συμμαχίας, κατά ορο-θρον δε συνήθεσιν η συνέλευσις αποφάσισεν όπως ο Περ-

M.

Ἀγορινὴ μεγάλη περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ 357 π. Χ.

Ἀναβαίνει τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους μέχρι τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐκεῖ τῆς Χερσονήσου παρέμενε ἡ τῆς κυβερνήσεως τῆς Κερτσενίτης. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανεστατοῦν ἐναντίον τῆς τοιαύτης συμμαχίας, δὲν ἠθέλησαν ἵνα ἀποκτήσωσι τὴν συμμαχίαν νεοχρεώσεις τινὲς, ἐπαρα δὲ ἐπεσυρεύσεν τὸ Ἀθηναϊκὸν τὸ γραφεῖον τὸ Βυζαντινὸν ὅπου ἀποστέλλουν γράμμα ἡ χρήματα, ἀπέστειλαν μόνον τὸν γραμματέα Γαβρίαν μετὰ μιᾶς ἐπιστολῆς, εἰς ἣν δὲ ἐπαρεγκλίνει ὁ Κερτσενίτης ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς συμμαχίας. Οἱ Ἀθηναῖοι ἰδόντες ἀπέστειλαν τὸν γραμματέα Χάρητα μὲ ἰσχυρὰν δύναμιν εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Οὗτος δὲ ἠναγκάσθη τὸν Κερτσενίτην ὅπως ὑπογράψῃ συνθήκην τοῦ 357 π. Χ. διὰ τῆς ὁποίας ἡ Σινόπη μὲ ὁμόρους τῆς Χερσονήσου παρεχωρήθη ἡ τῶν Ἀθηναίων μέχρι τῆς Κερσόνας (νῦν Βόρας) ἡτις παρέμενεν ἐπὶ τὴν κυριαρχίαν τῶν Χαρισίων.

Κατὰ δὲ τὸ 356 π. Χ. ὁ Βερισάδης ἀπέθανεν ὁ δὲ διαδεχθεὶς αὐτὸν υἱὸς τοῦ Κεβρίσεως συνῆψε συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τοῦ βασιλέως Φιλίππου Μακεδονίας Φιλίππου. Ἀλλ' ὁ Κεβρίσεως δὲν ἠδυνήθη ἀναβίωσιν ἀποδεικνυόμενος ἐναντίον τοῦ Φιλίππου ὅτι τὸ ἐπολέμουν ἕως καθέβαλεν ἀπάσας τὴν χώραν ἣν ὁ Κεβρίσεως ἔχει κληρονομήσει ἐπαρα τοῦ πατρός του.

2. 353.- 341 π.Χ. Λέγεται [illegible] περὶ θράκης

εἰρήνης χωὶς νὰ μπῆ καὶ ἡ Ἀθήνα εἰς τὴν συμμαχίαν. Ἐνῶ ὅμως οἱ πολῖται ἐξακολούθουν νὰ ἀδρανοῦν, ἐγίνετο ἡ θέσις αὐτῶν τῶν Φιλίππου ἐπικίνδυνος εἰς τὴν Θράκην καὶ ἔβλαπτε τὸ κῦρος Βυζαντίου καὶ Κίου κόμη κίνδυνον ἀπὸ τὸν Ἡράκλειον ἄρχοντα, ἐπιχειρήσας τὸ ἔναρξιν τοῦ πολέμου Ἡράκλειον ἄρχος καὶ συνέβαλε τὸν νέον τῶν Κερσοβλέπτων συμμάχων. Ἡ εἴδησις αὕτη ἐκράτυνε τοὺς Ἀθηναίους οἵτινες ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἵνα βοήθειαν ἐπιφέρουν παρὰ τὸν Φίλιππον. Οὗτος ἀπόντος τὸ νεκρὸν καὶ ἐπιφυόμενος ἐπὶ τὴν κοιλάδα τῆς Θράκης κατὰ τὸ διαβάσεις. Ὁ Δημοσθένης ἀπέδωκε κατὰ τὰ 351 π.Χ. ὁ δὲ διαδεχθεὶς αὐτὸν νέος τῶν Τήρων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνθεστῇ κατὰ τὸν Φίλιππον. Ἐὰν δὲ ἀπόπειρα ἡ νὰ αὐξῆσῃ καθεστῶσα χώρα ἐπιτύχῃ εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Φιλίππου τῷ 350 π.Χ. Ὁ Φίλιππος ἤδη ἐπέτυχεν ἐπὶ τὴν προσοχὴν τοῦ κατὰ τὸν Κερσοβλέπτου, ὅπερ τὴν γενναίαν ἀπόκρισιν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, σχεδὸν ἔφερε τὸν θράσος τέλος, τῷ δὲ 342 π.Χ. συνέβαλε ἐπὶ τὸν Κερσοβλέπτην ἀκμάζοντα, ὃν ὅμως κατόπιν ἀφῆκεν ἐλεύθερον ὑπὸ τινὰς ὅρους. Οὕτω ἐξόμηρος ἡ θράκη κατὰ τὴν Θεσσαλίας καὶ τῆς Χερσονήσου ἐπιτύχῃ τὴν κατοχὴν τοῦ Φιλίππου. Κατὰ τὸ ἴδιον

Ib 330 π.Χ Ιστορικη μελετη περι Θρακης 309 π.Χ.

κάθησε κατω Θρακη, όπως διατηρήση την ενωσιν του Θρα-
κικου Αυτοκρατορίας, μόνον δε μετα τον θάνατον του Βα-
σιλεως ανεκηρύχθη βασιλευς της Μακεδονίας.

Η Θρακη κυριεύθεν ονομαστικως μόνον υπο την Μα-
κεδονικην κυριαρχίαν και διέτελε έως, οποτε δε το 330.
π.Χ. Σεύθης ο Β' (330-314 π.Χ) όταν ανεκηρύχθη
βασιλευς της Θρακης εκυριεύθη εν τη κατοχη.
Το Μεγ. Αλεξάνδρου αναχωρήσαντος εις την εν Βαβυλω-
νι γραφεν υπο Θεοφράστου υπο το Μέγαρον γραφην του
Αλεξάνδρου εκαταγράφετο κατα της Μακεδονίας.
Ο Σεύθης κατέφυγεν εις Αθήνας τον υιον του Πέβζαν
ίνα ανανεώση την αρχαίαν φιλίαν των δυο εθνων.
μετα την Αθηναίων, οι δε Αθηναίοι τον υποδέχθησαν
μεθ' ενθουσιασμου πολυ.. Ο Αριστοτέλης, ότι ανεγράφη κα-
τα το Σεύθου δεν ηδυνήθη να καταγράψη την εκστρα-
τειαν, ο Σεύθης διεδιώκετο υπο ανεξαρτησίαν.
Το Μετα τον θάνατον του Μεγ. Αλεξάνδρου, υπο τον δια-
νομην του κράτους υπο τον στρατηγον του η Θρακη εδό-
θη εις τον στρατηγον Λυσίμαχον, ότις μόλις μετα ε-
κατον εξ ετων κατώρθωσε να καταβάλη την αντι-
στασιν του Σεύθου και καταλαβη την χώραν περι 314 π.Χ.
Ο Λυσίμαχος εγαστε τον Σεύθη κυριον της Θρακης
περι 309 π.Χ. και ίδρυσε την Λυσιμαχειαν εξα-

342 π.Χ. Πόλεμος μεγάλη κατά Θράκης

ένας οι Αθηναίοι αποίστειλαν εἰς την Χερσόνησον τον στρα-
τηγόν Διοπείθην όπως διευθύνει τους Καρδιανούς οίτινες
ήσαν συμμαχίαν μετά του Φιλίππου, τοίς όμως εκόπησαν.
ελύπησαν κατά τον Φίλιππον όταν αποτέλεσε Μακεδονι-
κήν φρουράν εἰς την πόλιν. Ο Διοπείθης προύτεινε τούτε.
όπως ξαναβάλουν την Τειρίζαιον (νυν Τσερίζαιον) και.
μερικάς άλλας πόλεις καταστραμμένας υπό τον Φίλιππον.
Ο Φίλιππος εξοργίσθηκε εν Σιγκελίας η εν Τσέρονδα η η μεν Σιγκελία παρεδόθη το 341 π.Χ. η δε Τσέρονδα όμως αντίταξε γενναίαν αντίσταση η πάλιν εν.
τον Φίλιππον όπως μόνη εν Θρακίαν η αποίδη.
αδραστίας. Μετά εν ίδιον τον Αθηναίων εν Χαι.
ρωνείας το 338 π.Χ ο μόνον η νέα αυτών καθεστώς.
Χερσόνησος κατεστάθη εἰς τας χείρας τον Φιλίππου.

Ο Φίλιππος κατεστάθη ως ιδιαίτερον γραμματέα.
τον εν Καρδίας Ευμένη, όστις διεκρίθη ως ο
μεγαλύτερος ιστορικός εκείνης της αρχαιότητας. Μετά τον
θάνατον τον Φιλίππου ο Μέγας Αλέξανδρος εκλεχθείς
διάδοχος εν τον θρόνον ενεπιστεύθη τον ανδρός τούτου
ιδιαίτερον αυτόν αρχιγραμματέα τον περιόδου χρόνου ο
μέγας τόσος δόξης φρένιμος ο κόρινθος υπουργικός εκείνης
μεγάλης Εθνικής Αυτοκρατορίας. Μετά τον θάνατον τον
Αλεξάνδρου ο Ευμένης διατέλεσε στρατηγός εν τον Τσερδικά
ων ο Αλέξανδρος εστείλεν ως διάδοχόν τον η κατόπιν

281 π.Χ. Ιστορική μελέτη περί Θράκης.

μέχρι εις μίαν διεσώθησαν δίδον και το ιδίως της Θρακικής Χερσονήσου. Ο Λυσίμαχος εφονεύθη το 281 π.Χ. εν Κορυπεδίω Ασίας μαχόμενος κατά βασιλέως της Συρίας Σελεύκου.

Το 279 π.Χ. οι Γαλάται υπό τους τρεις αρχηγούς Λεονόριον, Λουβόριον, οίτινες αποτελούσαν εν τη τριάδι τας Βρέννου, εισέβαλον εις την Θράκην και κατέλαβον την χώραν. Οι Γαλάται εστρέφοντο εις την Θράκην επί 65 περίπου έτη μέχρι τοῦ Δαναΐτου τοῦ Γαλατικοῦ βασιλέως υπό τοῦ Μιθριδάτου Β' τοῦ Ευεργέτου 214 π.Χ.

Μετά την αποχώρησιν των Γαλατών ο Μίθρης (214 π.Χ. – 171) εν τη αρχαίας Θρακικής δυνάστας, ανήγειρεν εις τον θρόνον. Τα νομίσματα τοῦ βασιλέως τοῦ έχουν το χαρακτηριστικόν ότι φέρουν την κεφαλήν, εν τοῦ βασιλέως κείται μετά της επιγραφής "Βασιλέως Μιθριδάτου" και μετά χρονολογίας από της ανόδου τοῦ Μιθριδάτου εις τον θρόνον, ως π.χ. "Έτους ιθ' (19) "Έτους ΜΗ' (38). κ.τ.λ.

Τον Μίθριν διεδέχθη Κότυς ο Β' ότις συνήψε κατά δεύτερον η αμφίβολον συμμαχίαν εναντίον των Ρωμαίων μετά τοῦ βασιλέως της Μακεδονίας Περσέως. Κατά τας Περσικάς μάχας, ότε έξοχοι στρατηγοί τοῦ Περσέως τον εγκατέλειψαν, μόνον ο Κότυς

Κοκκίγορεσι μεγάλη περί θράσους.

εν γνέφειμεν ἐχθραν ἔχει οἱ δύο αὐθροι μεταξύ των,
συνελάχθησαν με αὐτὸ ἕνα γραμμάτιον μόνον γ κ ἐνον
ἵνα δυνηθῇ ο νικητὴς ἀπὸ αὐτὸ τὸν ἀντιδίκου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1110 π.Χ. Σέρξης μεγάλη στρατιά εἰσβάλλει — 480 π.Χ.

ἀλλ' ὁ στρατός του δὲν ἔλαβε πρόνοιαν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, διότι ἐφοβοῦντο μὴ καὶ αὐτὰ τὰ θαλάσσια ἔθνη ἐπανέστησαν τὸν ἀπόμαχον τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔστειλαν ἀνδρῶν μαχόμενοι, νὰ τὸν ἐμποδίσουν τὴν διάβασιν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἐξοικονομίαν. Ἀλλ' τὸ ὄνομα τοῦ Θεμιστοκλέους ἔλεγε, ὅτι ἐπρόσμενον ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τῆς ἑλληνικῆς ἀναμάχας οἱ νικηφόροι Πέρσαι, ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ, καὶ τὸ ἔργον τοῦ Σαλαμῖνος ἔφερε ἐξω δι-αφορεῖν ἀπὸ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὴν πρώτην στρατιὰν τοῦ τὴν ἐκστρατεύουσαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος (71 π.Χ. – 46 μ.Χ.) κατέφυγε ἡ τῶν Λεοντῶν τῆς Θρᾴκης νῆσος κυβερνῶν αὐτόνομος τὴν χώραν τὴν ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν ἔχουσαν ὡς πρωτεύουσαν τὴν Βρεῖνον. Κοντὰ τὸν Σεβαστὸν διεδέχθη Κλαῦδος ὁ Β' (41-48 μ.Χ.). Τὸν δὲ διεδέχθη Σεβαστὸς ὁ Β' (48-54 μ.Χ.) μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποῖου ἀνέβη ἐπὶ τὸν θρόνον ὁ Νέρων, ἔχων ὡς συνάρχοντα τὸν ἀδελφόν του Νέρωνα. Κατὰ τὴν μάχην τῶν Βεδριάκων τὸ 42 μ.Χ. ὁ μὲν Βιτέλλιος συνεπλάκη μὲ τὸ μέρος τοῦ Ἀντωνίου καὶ Βεσπασιανοῦ, ὁ δὲ Βεσπασιανὸς μὲ τὸ μέρος τοῦ Βιτελλίου καὶ Ἀντωνίου, ἀμφότεροι δὲ προσεφέρθησαν ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ. μετὰ τὸ τέλος τῆς μάχης καὶ τὴν νίκην τοῦ Ἀντωνίου καὶ Βιτελλίου ὁ Βεσπασιανὸς ὡς ἀμφότερα ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν τοῦ, ἐπιστέψας καὶ εἶδε συγκλονισμὸν τὸν ἀδελφόν τοῦ Βεσπασιανὸν τὴν δόξαν τῆς

ωράν ότος η συνεχόμενος μέχρι Ρίζου. Ο Περσεύς μετά την εν Πύδνα συμπλοκήν δε, προσεπάθησεν όσους ηδυνήθη δι' ην Σαμοθράκην δόν συνεχόμενον νεο ην Θρακίαν ήν 168 π.Χ.

Μετά την εν Πύδνα μάχην η την καταίσχυνν. Ότι Μακεδονίας νεο ην Θρακίαν οι δράκες διεδόρουν ην αναρθησίαν ήν μέχρι ήν 170 π.Χ, ότε. ο Ρωμαίος στρατηγός Μάρκος Λίβιος, κατά ανθαίρεσιν αρχόντων, ανάγκασε ον βασιλέα ήν δράκων Σκάζαν, όσον αναγνωρίσει ην υπεραρχίαν ήν Ρώμης. Μεταξύ των μαχομένων ός συνέμενον οι Ρωμαίοι εν δρόμω κατά ην ευρεσίαν Σκάν Σκάν, ήτοι ο Σκάζας, όστις εκαταλύθη εν Σ. Θρίς εν Μακεδονία ήν Σκάζας. Δύο καταλήφθησαν. δύνες δραπέτευσα μετά 70 άλλων δέκα, οίτινες ανιμπαν αμμοδοσίας δίκας ήν δράκας, αόδινας αστέρων η Ρώμη εκτίθεν αυτόν ο εκ ός αλλά διαγνώματος καταλέγαν όχι μόνον δίκν ήν Μόλιον Σκάζαν αλλά ο εκφαλίσθησαν μέχρι ήν θάνατον κρίνησαν δε ο αυτόν ήν Ρώμη. Η εκκλησία ήν Σκαρθάνων εκφράζα αντίθεν φ ήν πρείσβυς Λιμίνιον Κράσσον, ο δε Σκάζαδος παρακαλούν να κατοχυρώσει φ Κεφαλίαν ο εκίνος μεν ήν Ρωμαίων